

अथ षष्ठोऽनुवाकः ।

अथ षष्ठानुवाकमाह । “उत्सादेभ्यः कुञ्जम् । प्रमुदे वामनम् । द्वार्यः स्वामम् । स्वप्नायान्धम् । अधर्माय बधिरम् । सञ्ज्ञानाय स्मरकारीम् । प्रकामोद्यायोपसदम् । आशिचायै प्रश्निनम् । उपशिचाया अभिप्रश्निनम् । मर्यादायै प्रश्नविवाकम्” [६] इति । ‘उत्सादेभ्यः’ कार्यविनाशाभिमानिभ्यः, ‘कुञ्जं’ वक्रपृष्ठभागं पुरुषं । ‘प्रमुदे’ प्रकृष्टहर्षाभिमानिने, ‘वामनं’ खर्वशरीरं पुरुषं । ‘द्वार्यः’ द्वाराभिमानिनीभ्यः, ‘स्वामं’ रोगिणं । ‘स्वप्नाय’ स्वप्नाभिमानिने, ‘अन्धं’ दृष्टिहीनं । ‘अधर्माय’ पापाभिमानिने, ‘बधिरं’ श्रवणशक्तिरहितं । ‘सञ्ज्ञानाय’ सम्यग्बोधाभिमानिने, ‘स्मरकारी’ मन्त्रौषधादिभिः भर्तुः कामोत्पादिकां । ‘प्रकामोद्याय’ ‘प्रकामं’ स्वेच्छानुसारेणैव वदतीति प्रकामो यो बह्वप्रलापी तदभिमानिने, ‘उपसदं’ प्रयोजनमन्तरेणैव बह्वभाषिणं सभायामुपविष्टं । ‘आशिचायै’ वेदशास्त्रेष्वल्पपरिचय आशिचा तदभिमानिन्यै, ‘प्रश्निनं’ शास्त्रार्थेषु सन्देहेन प्रश्नकर्त्तारं । ‘उपशिचायै’ वेदशास्त्रविषयपरिचय उपशिचा तदभिमानिन्यै, ‘अभिप्रश्निनं’ पृष्टस्योपरि पुनः प्रश्नोऽभिप्रश्नः तद्युक्तं, पूर्वप्रश्ननिराकर्त्तारमित्यर्थः । ‘मर्यादायै’ शास्त्रार्थव्यवस्थाभिमानिन्यै, ‘प्रश्नविवाकं’ परकीयप्रश्नं समग्विविच्योत्तरस्य वक्तारं ॥

इति षष्ठोऽनुवाकः ।